

§ 31.

Mange militære Forseelser vil ikke kræve nogen videregaaende Undersøgelse, men nærmest kun en Konstatering af et ret oplagt Faktum. At denne Konstatering kan og bør ske straks af den højeste Befalingsmand paa Stedet, er kun naturligt, hvorimod det bør betones, at en egentlig politimæssig Efterforskning naturligvis altid, naar den viser sig at være paakrævet, maa overlades til Auditøren.

Det er en Selvfølge, at Bestemmelsen i Paragraffens 3. Stykke om Sagens Indsendelse til Rettergangschefen ikke gælder, naar den, hvor Betingelserne herfor er til Stede, afgøres arbitrært af en underordnet Myndighed, ligesom ogsaa Rettergangschefen selv, naar Sagen indkommer til ham, kan afgøre den paa denne Maade.

§ 35.

Medens Retsplejeloven i Landsrets-sager, der ikke er Nævningesager, vel indeholder Hjemmel til paany ved Hovedforhandlingen at afhøre tidligere førte Vidner o. a., hjemler den ikke Adgang til at henskyde Bevisførelsen til Hovedforhandlingen. Der kan være særlig Grund til i militære Straffesager at tilstede Afvigelse fra denne Regel, eftersom Bevismaterialet særlig ofte i disse Sager vil findes samlet paa Stedet, hvor Sagen forhandles.

§ 42.

Det maa formentlig erkendes, at der med Hensyn til Krigsskibe paa Togt, naar de er fjernede fra deres Station, og naturligvis navnlig, naar de er uden for danske Farvande, kan frembyde sig særlige Vanskeligheder, og at der her er Trang til Særregler, idet det ikke altid vil være muligt at vente med Undersøgelsen og undertiden end ikke med Paa-dømmelsen, til Skibet kommer under saadanne Forhold, at den almindelige Fremgangsmåde ved Straffesagers Forfølgning kan anvendes. Disse Hensyn har motiveret de særlige Regler i § 13 og i § 42,

hvorved der gives Adgang til i Almindelighed, naar Skibe er paa Togt, at faa Paatalens Udførelse iværksat, selv om der ingen Auditor haves om Bord, samt til, naar de er paa Togt fjernede fra deres Station, i særdeles paatrængende Tilfælde ogsaa at faa nedsat Forhørsret om Bord, og, naar de er uden for danske Farvande, endog en Domsret, hvis Afgørelser skal kunne fuldbyrdes, dette sidste dog kun, hvis det kræves af særlig vigtige Grunde.

§ 43.

De for Krigsskibe om Forhørs- og Domsretter givne Regler er her ogsaa gjort anvendelige paa Hærafdelinger i fremmed Land, hvor jo lignende Hensyn gør sig gældende. Dog maa der her forudsættes altid at være Auditorer til Stede, saaledes at der ingen Brug er for Reglen i § 13.

I Krigstid vil det ventelig blive nødvendigt at fravige Lovens Bestemmelser, men at foreslaa Regler herom har Kommissionen ikke anset for paakrævet. Saadanne Fravigelser maatte naturligvis ske i Lovs Form, eventuelt ved foreløbige Love.

Kapitel 2.

Ved Siden af den særlige Jurisdiktion og den særlige Strafferet staar som endnu en ejendommelig Retsdannelse paa det militære Omraade den visse militære foresatte tillagte Beføjelse til at paalægge Straf uden Dom. Denne er ligesom den militære Jurisdiktion hjemlet ved Krigsretsinstruktionen af 1683, og nærmere Regler om den er derefter bleven givet ved forskellige Reglementer og Anordninger i den følgende Tid. Der kan herom henvises til den historiske Redegørelse i Bemærkningerne til 36. Kapitel af Generalauditor Giørtz's fornævnte Udkast af 1914.

Sin nuværende Lovhjemmel har denne Beføjelse i 12. Kapitel i Straffelov for Krigsmagten af 7. Maj 1881, der indehol-